

Ο Βάσιγκτων έγειρεται, υπάλληλος τις δὲ ἐν ἐπισήμῳ περιοδοὶ προχωρῶν ἀνοίγει. Ήθύρα τινὰ πρὸς τὰ δεῖξα τοῦ «πατρὸς τῆς πατρίδος». Ἐκ τῆς θύρας ἔκεινος ἔξερχονται καὶ παραλλάσσουσι πρὸ αὐτοῦ ἐν πομπῇ, ὑποκλινόμενοι, ἔκαστος κατὰ σειρὰν, βαθύτατα, πάντες οἱ κατόπιν αὐτοῦ χρηματίσαντες πρόεδροι τῆς Δημοκρατίας μέχρι σήμερον. Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ τάξιν ἀφανίζονται οὗτοι δι' ἄλλους θύρας ἀπέναντι κειμένης, ἣν ἀνοίγει υπάλληλος οἵτοις τῷ πρωτῷ. «Ἄμα δὲ ὁ πρόδρομος Hayes, δὲ τελευταῖος τῆς σειρᾶς, ἀφανίσθη, οὐ βάσιγκτων, ὅπτες εἰχεν ἔγερθη εἰς τιμὴν τῶν ἀνωτάτων τῆς Πολιτείας ἀρχόντων, οἵτινες ἡλθονταί τὸν χαριτίσασι, καθήται πάλιν ἐπὶ τῆς ἔδρας του καὶ οὕτω τελειώνει ἡ πομπή.

Α ΓΓΕΛΙΑ

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν.

Ἔπος τὸν τίτλον «Βασιλείος Διγενῆς Ἀκρίτας, ἐποκοία βυζαντινὴ τῆς 10 ἑκατονταετηρίδος», ἐδημοσίευσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὸ βυζαντινὸν ἔπος τοῦ Διγενοῦς κατὰ χειρόγραφον ἀνευρεθὲν ἐν «Ἀνδρῷ».

Τὸ ἔπος τοῦ Διγενοῦς ἔγένετο τὸ πρῶτον γνωστὸν εἰς τοὺς φιλολογοῦντας ἔξι ἄλλους χειρογράφους, εὑρεθέντος ἐν Τραπεζοῦντι, ὅπερ ἔξεδωσαν ἐν Παρισίοις οἱ κα. Κωνστ. Σάθας καὶ Λίμ. Δεγράν, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ χειρόγραφον τοῦτο εἶναι ἐλλιπέσ, διότι δὲ περιέχει τὸ πρώτον βιβλίον ὀλόκληρον, μέρος τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τελευταίου. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ πολλὰ χάσματα διακόπτουσι τὴν σειρὰν τῆς διηγῆσεως. «Ἡδη δὲ διὰ τῆς ἔκδοσεως τοῦ ἀνδρικοῦ χειρογράφου, ἀνελλιποῦς ὅντος ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους, καὶ συγκειμένου ἐκ στίχων 4,778 ἀποκτᾷ ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα πλήρες καὶ ἀκέραιον γλωσσικὸν μνημεῖον τῶν χρόνων, καθ' οὓς μετέβαντο ταχεῖ τῷ βίκματι ἀπὸ τῆς ἀκμῆς αὖτῆς εἰς τὴν παρακμήν.

Τὸ χειρόγραφον ἀνεῦρεν ἐν «Ἀνδρῷ τῷ 1878 ὁ αὐτόθι διατριβῶν Σέντος. Ἐπίσκοπος Σταυρούπολες Κωνστάντιος Πληγῶντος» Ἀνδρίος, καὶ παρεχώρησεν εἰς ἑμὲν πρὸς ἔκδοσιν. Ἀπὸ τοῦ ἔπους δὲ ἔκεινον ἀναβάλλων τὴν ἐκτύπωσιν, ἔχων ἄλλας ἀσχολίας, πρὸ πασῶν δὲ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν Πρειγραφικῶν ὅπομνημάτων Ἀνδρους καὶ Κέω, ἐπελήφθην αὐτῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔπους ἐνθυρρυνθεὶς; εἴτε μάκλιον καὶ ἐκ χρηματικῆς συνδρομῆς, ἵκανης νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς ἐκτύπωσεως, ἥν ἔχοργήσαντος ἐμοὶ ἐπὶ τῷ ἑμῷ αἰτήσει ή Σεν. τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σύγκλητος.

Τὸ ὅδον βιβλίον, συγκειμένον ἐκ δώδεκα καὶ ἡμίσεος τυπογραφικῶν φύλων, περιέχει τὸ κείμενον τοῦ ἔπους, πίνακας δύο, γλωσσηματικὸν τοῦ τῶν κυρίων δυομάτων, πανομοιότυπον γραφῆς δύο σελίδων τοῦ χειρογράφου λιθογραφημένων, καὶ προλεγόμενα ἐν ἀρχῇ ἐκ 10 σελίδων.

Τὸ ἔπος ἐδημοσίευσα κατὰ τὸ τόπον τὸν ἐν χρήσει ἐπὶ τῆς ἐκτύπωσεως τοιούτων ἔργων. «Ἐχων δὲ ὅπιν διτοῦτο ἔχει μᾶλλον δέξιαν γλωσσικὴν ἥ ποιητικὴν, ἀλλαγίστας ἐπήνεγκον μεταβολάς (πλὴν τῶν τῆς ὅρθογραφίας) περὶ τὴν ἀνακατάστασιν τοῦ ὁμοιοῦ, ἥ περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν περιτεύνων στίχων, ἥ προσθήκην νέων. «Οπουδήποτε δὲ ἐνδιμισταὶ ἀναγκαῖαι μεταβολὴν παρέθισε ἐν ταῖς ὑποταγματιώσεσι τὴν τοῦ χειρογράφου λέξιν. Ἐν ταῖς σημειώσεσιν διαστάτως πρέθεστα, πρὸς εὐκολίαν τῶν βουλομένων νὰ μελετήσωσι τὰ δύο κείμενα Τραπεζοῦντος καὶ Ἀνδρου, τὸν ἀριθμὸν τῶν στίχων, καθ' οὓς εἰναι ἀλλιπεῖς τῆς Τραπεζοῦντος, παρέθισε δὲ καὶ τοὺς στίχους, οἵτινες παρελείθησαν διπλὸν τὸν ἀντιγραφῶν τοῦ χειρογράφου» Ἀνδρου, παραλαβὼν τούτους ἐκ τοῦ χειρογράφου. Τραπεζοῦντος. Ἐν τοῖς περιθωρίοις ἐστημέναις ἀριστερῷ μὲν τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν στίχων, δεξιῷ δὲ τοὺς ἀριθμούς τῶν σελίδων τοῦ χειρογράφου. «Ἀνδρου, καὶ τοὺς ἀριθμούς τῶν σελίδων τοῦ χειρογράφου. Τραπεζοῦντος κατὰ τὴν ἔδοσιν τῶν κα. Σάθος καὶ Λεγράν.

Ἐν τοῖς γλωσσηματικῷ πίνακι κατέγραψα ἀλφαριθμητικῶς τὰς δημώδεις λέξεις, ἐμρηνέμων τινάς, ἃς ἔθεωρησα δυσνοήτους δι «Ἐλλήνας ἥ καὶ διαλογιστούς, διστάτως παρέθεσα τὰς ἐλληνικὰς λέξεις, αἵτινες κατὰ τὸν τύπον ἥ τὸν σχηματισμὸν ἀντῶν παρεκκλίνουσι τῆς ἀρχαίας, παρέθισα δὲ καὶ ἔκεινας, αἵτινες φέρουσι μὲν καθαρὸν ἀρχαῖον ἐλληνικὸν σχηματισμόν, ἀλλὰ δὲν περιέχονται ἐν τοῖς λεξιοῖς.

Ἐν τοῖς προλεγόμενοις τῶν διαλαμβάνων τὴν ιστορίαν τῆς ἀνεύρεσεως τῶν χειρογράφων Τραπεζοῦντος, «Ἀνδρου καὶ τινῶν ἄλλων, ἀνάλυσιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔπους κατὰ

βιβλίον. Ωσαύτως ποιοῦμαι λόγον περὶ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἐκτυλίσσομαι διάλογος τοῦ ἔπους, περὶ τοῦ χρόνου εἰς ὃν ἀνέγεται, περὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγράφη, περὶ τοῦ ποιητοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς ποιητικῆς ἀξίας καὶ τῆς γλωσσικῆς τοῦ ἔπους, περὶ τῶν ἴδων, αἵτινες πρώτανεύσουσι ἐν αὐτῷ, ἐν τέλει δὲ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἔξεδωσα τὸ χειρογράφον. «Ἐψαυταὶ δὲ ἀκροθιγγῶς ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τὸ θέμα τῆς σχέσεως τοῦ ἔπους πρὸς τὰ ἔργα τῆς δημοτικῆς ποιητικῆς, ὡς ἦρως ὑμνούμενος εἴναι διγενής, πρὸς τὰ μετά, ὡς γνωστόν, ἐστράφη ἡ προσοχὴ τῶν φιλολόγων μετά τὴν ἔκδοσιν τοῦ χειρογράφου Τραπεζοῦντος, δινομασθέντας Ἀκριτούς κύκλος.

Τοιαύτη η ἐμὴ περὶ τὸ χειρογράφον τοῦτο ἐργασία, οὐτούς ἀνέλαβον τὴν ἔκδοσιν ὑπείκων μᾶλλον εἰς τὴν φιλικήν παράληλην τοῦ εὐρετοῦ, ἥ εἰς ἀξιώτες φιλολογικὰς ἀποσκοπῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Φεβρουαρίου 1881.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

2312. Ἐστία. Ἐκδίδοται κατὰ κυριακήν. «Ἐτος 5». Τόμος ΙΔ', 22 Φεβρουαρίου 1881. Ἀριθ. 269 (217). Λεπτὰ ΘΘ. Ἀθήνησι, γραφείον τῆς «Ἐστίας», δόδις Σταθίου, ἀρ. 6, 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδεμάνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρ. ἐκ τοῦ Ἱταλικοῦ τῆς δεκάτης ἔκδοσεως ὑπὸ ***). — Ὁ Γκαΐτε διατρίβειν τοῦτον τὸν πρώτον βιβλίον ἐν Weimar ὑπὸ P. I. Νικολαΐδου. — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἐλλήνης Σκ. Σούτσου). Βιογραφικὸν ἐπεισόδιον τοῦ Χαραλάμπου Ζιμβρακάκη. — Ροκόρ. — Ιστορικὸν τῶν δέλλων παραθύρων. — Η κόνις καὶ ὁ σχηματισμὸς τῆς ὁμίλησης. — Εμπορία καὶ παραγωγὴ σταφιδοκαρποῦ κατὰ τὸ 1881. — Δάνειον πνεύμα. — Αλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβολὴ καθ' ἐδομάδα.

2313. Περὶ χημικῆς συνθέσεως καὶ τῆς σπουδαιότερος αὐτῆς εἰς τὴν φαρμακευτικὴν διπλὸν Γ. Α. Κρίνου, ὑφηγητοῦ ἐν τῷ ἔμικρῳ πανεπιστημίῳ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἐρμοῦ». 1880, 8^ο, σελ. 138.

2314. Οἱ τέσσαρες χαρακτήρες, δραματικὴ ἀλληγορία διπλὸν Ιωάννου Δ. Βολανάκη. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Δελφῶν Περρῆ», ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου. 1881, 12^ο, σελ. 235. Τιμάται δράχ. ν. 3.

2315. Ἐγγειερίδον τοῦ στρατεών τὸν ἐκτύπωσεων τῆς Τραπεζοῦντος. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Ἀδελφῶν Περρῆ», ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ πανεπιστημίου. 1881, 16^ο, σελ. 65.

2316. Μέγα μνημόσυνον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δειμανῆστον τῆς Ἐλλάδος εὐπατρίδου Θρασυβούλου Ζαΐμη, τελεσθέντον ἐν Πύρων ἐν τῷ ναῷ τῆς Αγίας Κυριακῆς τὴν 9 Νοεμβρίου 1880.

2317. Χαραλάμπος Ζιμβρακάκης, διπλὸν Βασιλείου Ψιλάκη, καθηγητοῦ. Ἐν «Ἐρμουπόλεις Σύρου. Τύποις Φεγγορίου Κανέλλου», 1880, 8^ο, σελ. 112.

2318. *Histoire Grecque* par Ernest Curtius. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la Faculté de Lettres de Paris. Tome deuxième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, Rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 9. [L' Histoire Grecque formera 5 volumes et sera publiée en 30 fascicules, à 1 fr. 25].

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΕΙΩΝ.

Ἐθνικὸν μουσεῖον τῆς ὁδοῦ Πατησίων.

Δευτέρᾳ της Τετάρτης παρασκευή.

9 - 12 π. μ. καὶ Κυριακή 2 - 4 μ. μ.

Συλλογὴ Μυκηνῶν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

Τρίτῃ παρασκευή της Σάββατου.

2 - 4 μ. μ. (τὸν χειμώνα), 4 - 6 μ. μ. (τὸ θερός).

Μουσεῖον ἐν τῷ Βαρβάκειῳ.

Δευτέρᾳ της Τετάρτης παρασκευή.

2 - 4 μ. μ. (τὸν χειμώνα), 3 - 5 μ. μ. (τὸ θερός).

Μουσεῖον ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Τρίτῃ παρασκευή της Σάββατου.

3 - 5 μ. μ.

Φυσιογραφικὸν μουσεῖον ἐν τῷ Ναυεπιστημάτῳ.

Τετάρτῃ της Σάββατου. 9 - 12 π. μ.